Книга Сираха 40

Людські злидні 1-11; приповістки 12-17; добре й ліпше 18-27; судьба жебраків 28-30

1 Велике завдання припало для кожного, і важке ярмо на дітях Адама, - і то вже від дня виходу з материнського лона аж до дня, як повертається до спільної всім неньки.

2 Їхні думки, сердешний страх -міркування про майбутнє, про смерти день.

3 Від того, хто сидить на престолі у славі, до того, хто, впокорений, у поросі й попелі;

4 від того, хто носить багряницю й вінець, до того, хто вгортається у грубу тканину, - скрізь лють і заздрощі, замішання й неспокій, страх супроти смерти, пересердя і сварка.

5 А під час відпочинку на постельному ложі - сон уночі лише думку заколочує.

6 Трохи відпочивши, або й зовсім ні, у сні від того втомлений, мов удень на варті, бентежений маривом серця свого, - неначе б він утікав від битви.

7 У хвилину ж, коли мав рятуватись, - пробудився та й чудується, що не було чого страхатися!

8 Для кожного створіння, від людини аж до скотини, а для грішників ще всемеро більш оте:

9 смерть і кров, чвари і меч, злидні та голод, утиски й бич.

10 Усе те створилося для беззаконних, а через них стався й потоп.

11 Усе, що з землі, знов піде в землю, а те, що з води, повернеться в море.

12 Усяке підкупство й несправедливість ізникнуть, вірність же буде стояти повіки.

13 Багатства неправедних, наче пічка, щезнуть, мов сильний грому удар, що гуркотить під час зливи.

14 Поки руки взнесені, інші радіють, та уготований цілковитий загин переступцям:

15 нащадки безбожних віття не пустять, нечестивця коріння - на голій скелі,

16 мов тростина при водах на березі річки, що раніш від іншої вирвана буде.

17 Ласка, то щось, мов рай благословенний, і добродійство перебуває повіки.

18 Життя самодостатнього й роботящого - солодке, та над одним і другим - скарбу знахідник.

19 Діти й будова міст ім'я увічнюють, але понад те - винайдена мудрість; стада й засіви надають поваги, та понад цим і тим - жінка бездоганна.

20 Вино та музика серце звеселяють, та понад одним і другим - любов до мудрости.

21 Сопілка й гарфа спів умилозвучують, та над одним і другим - любий голос.

22 Ласкавість і краса радують око, та над цим і тим - зеленая нива.

23 Час до часу стрічаються друг і товариш, та над цим і тим - жінка з чоловіком.

24 За години скрути брати й помічники, та понад цих і тих рятує -добродійство.

25 Золото й срібло скріплюють ноги, та понад це і те ціниться добра рада.

26 Багатство й сила додають відваги, та понад це і те - страх Господній: як є страх Господній,

то нічого не бракує - з ним не треба й допомоги шукати!

27 Острах Господній - наче рай благословенний, він краще захищає, ніж слава сама.

28 Сину, не живи жебрацьким життям: як жебрати вже, то краще померти.

29 Той, хто заглядається на чужу трапезу, живе життям, що не є життям: чужими стравами себе він осквернює - розумний і освічений того вистерігається.

30 Устам безстидного жебрати приємно, та в нутрі його все ж вогонь займеться.